

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: J. K.
trvale bytem x, x

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 525/15, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2023, č. j. MF-15226/2023/3901-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou původně podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2023, č. j. MF – 15226/2023/3901 3, kterým žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Generálního finančního ředitelství („správní orgán prvního stupně“ nebo „GFŘ“) ze dne 13. 2. 2023, č. j. 619/23/7100-40121-Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

050343, kterým správní orgán prvního stupně nařídil přezkoumání rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 31. 5. 2019, č. j. 22285/19/5100-31462-804325. Tímto rozhodnutím byla žalobci doměřena daň z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2017.

2. Důvodem nařízení přezkumného řízení je, že v doměřovacím řízení zastávali správci daně opačný právní názor ohledně splnění podmínek pro osvobození pozemků od daně, než který zastává judikatura správních soudů ve skutkově obdobných případech.

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadené rozhodnutí

3. Žalobce byl k 1. 1. 2017 vlastníkem, případně spoluvlastníkem, několika nemovitých věcí. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj vydal dne 4. 5. 2017 platební výměr, kterým žalobci stanovil daň z nemovitých věcí ve výši 1 675 Kč (platební výměr s č. j. 2305183/17/3001-00460-701808). Daň byla stanovena tzv. přenosem ve výši poslední známé daně, tj. daně za zdaňovací období roku 2014, kdy žalobce podal příznání k dani z nemovitých věcí. V tomto daňovém příznání žalobce uplatnil u části pozemků osvobození od daně.
4. Přestože žalobce daň z pozemků řádně přiznal, Finanční úřad pro Jihomoravský kraj z důvodu pochybení úřední osoby nezadal listy daňového příznání s pozemky osvobozenými od daně do daňového informačního systému ADIS a v následujících zdaňovacích obdobích existenci těchto pozemků vůbec neevidoval.
5. Jednalo se však o pozemky ve spoluvlastnictví, k nimž přiznal daň spoluvlastník. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj proto žalobci doměřil z moci úřední daň mj. za zdaňovací období roku 2017 ve výši 448 Kč (dodatečné platební výměry ze dne 7.3. 2018, č. j. 9366 51/18/3001-00460-701808, a č. j. 936802/18/3001-00460-701808). Po žalobcově odvolání Odvolací finanční ředitelství (OFŘ) změnilo dodatečný platební výměr na zdaňovací období roku 2017 a navýšilo doměřovanou částku daně na 1 550 Kč, jelikož u pozemků nebyly splněny podmínky pro jejich osvobození od daně (rozhodnutí ze dne 31. 5. 2019, č. j. 22285/19/5100-31462-804325). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu, kterou projednává Krajský soud v Brně pod sp. zn. 31 Af 2/2023 (jedná se o část žaloby vyloučenou k samostatnému projednání z řízení vedeného pod sp. zn. 31 Af 54/2019).
6. V průběhu soudního řízení si OFŘ povšimlo, že správní soudy v několika rozhodnutích zaujaly opačný právní názor, než který zaujalo OFŘ v rozhodnutí o odvolání ze dne 31. 5. 2019, a žalobcovy pozemky proto měly být osvobozeny od daně. Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích ze dne 27. 5. 2021, č. j. 9 Afs 7/2021-33, a ze dne 17.6. 2021, č. j. 10 Afs 8/2021-49, vyložil § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění účinném do 31. 12. 2017, tak, že pozemky plnící roli ekologicky hodnotného krajinného prvku, které se původně nacházely na zemědělské půdě a jsou obklopené ornou půdou nebo trvalým travním porostem, jsou osvobozeny od daně, i pokud nejsou v katastru nemovitostí evidovány jako ostatní plocha. Dále v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 21. 2. 2020, č. j. 52 Af 53/2019-44, a v rozsudku NSS ze dne 17. 6. 2021, č. j. 10 Afs 8/2021-49, soudy zaujaly právní názor, že § 4 odst. 1 písm. o) zákona o dani z nemovitých věcí je speciálním ustanovením vůči § 4 odst. 1 písm. l), podle kterého jsou od daně osvobozeny veřejně přístupné prostory. Proto je od daně osvobozena veřejně přístupná účelová komunikace bez dalšího a nepodléhá kolaudačnímu souhlasu či rozhodnutí.
7. Z toho důvodu OFŘ podalo GFŘ podnět k nařízení přezkumného řízení podle § 121 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Následně GFŘ jakožto správní orgán prvního stupně dospělo Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

po předběžném posouzení věci k názoru, že rozhodnutí OFŘ ze dne 31. 5. 2019 bylo vydáno v rozporu se zákonem, a proto rozhodnutím ze dne 13. 2. 2023, č. j. 619/23/7100-40121-050343, nařídilo přezkoumání rozhodnutí OFŘ ze dne 31. 5. 2019. O nařízení přezkumného řízení byl informován i Krajský soud v Brně, který z toho důvodu přerušil řízení vedené pod sp. zn. 31 Af 2/2023.

8. Proti prvostupňovému rozhodnutí o nařízení přezkumného řízení podal žalobce odvolání. V něm si stěžoval na podvodné jednání správců daně v podobě nezaevidování pozemků do daňového informačního systému, dále na nemožnost účastnit se provádění důkazů, nemožnost podávat návrhy na provedení dokazování, nemožnost nahlížet do spisu a na příliš krátké lhůty pro vyjádření. Kromě toho žalobce obsáhle vyjadřoval své negativní názory na profesní a osobní kvality úředních osob finanční správy. A konečně namítal, že rozhodnutí OFŘ ze dne 31. 5. 2019 již GFŘ přezkoumalo na základě podnětu ministryně financí ze dne 12. 7. 2019, což však GFŘ ve svém rozhodnutí nezmiňuje, a proto byl správní spis zfalšován a nebyly uvedeny veškeré zjištěné skutečnosti.
9. Žalobcovu odvolání žalovaný zamítl rozhodnutím napadeným touto žalobou a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného se většina odvolacích námitek netýká důvodů nařízení přezkumného řízení a celkový obsah odvolání zavdává pochybám, zda si žalobce vůbec uvědomuje, že přezkumné řízení bude vedeno v jeho prospěch. Žalobce v odvolání nepředkládá ke svým tvrzením žádné důkazní prostředky a ani nenavrhuje, jak by měl žalovaný s prvostupňovým rozhodnutím naložit.
10. Správní orgán prvního stupně je vázán zásadou oficiality a neměl jinou možnost než nařídit přezkumné řízení, a to i v průběhu soudního řízení. Odstranění vadného správního rozhodnutí cestou přezkumu je rychlejší a hospodárnější než cestou soudního řízení. Pozemky nebyly evidovány v daňovém informačním systému pouze z důvodu pochybení úřední osoby, nikoliv z důvodu podvodného jednání vedeného s cílem poškodit žalobce.
11. Žalovaný neshledal v postupu jednotlivých správců daně žádné další vady. Žalobce měl v průběhu odvolacího správního řízení před OFŘ možnost navrhnout provedení dokazování a ke všem skutečnostem se vyjádřit.
12. Žalobce nemá pravdu, že by bylo rozhodnutí OFŘ z 31. 5. 2019 již přezkoumáno. Písemnost GFŘ ze dne 12. 7. 2019 pouze poskytovala ministryni financí informace, aby mohla odpovědět na žalobcovy dotazy. Nejednalo se o formální přezkum rozhodnutí, ale o neformální komunikaci s žalobcem.

III. Žaloba

13. V žalobě podané původně ke Krajskému soudu v Brně žalobce navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně.
14. Žalobce není názoru, že provedení přezkumného řízení je v jeho prospěch. Naopak se jedná o obstrukci, kterou se správní orgány snaží vyhnout soudnímu řízení vedenému u Krajského soudu v Brně. Tím je žalobci upřen přístup k soudu a právo na spravedlivý proces. V závěru žaloby žalobce předeslal, že další žalobní body doplní v dalším podání.
15. V tomto dalším podání ze dne 26. 7. 2023 uvedl, že z jeho odvolání bylo zřejmé, že si nepřeje pokračovat v přezkumném řízení, což musí být žalovanému jasné. Žalobce do svého odvolání úmyslně neuvedl petit, aby donutil žalovaného přiznat se, zda hájí práva žalobce, nebo zda kryje lháře, podvodníky a jiné úřední osoby. Podle žalobce ministerstvo financí,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

GFŘ a OFŘ tvoří podvodnou koalici, která se snaží zakrýt svou neschopnost a otřesné vnitřní poměry.

16. Žalobce si nepřeje konání přezkumného řízení, ale pokračování soudního řízení u Krajského soudu v Brně i z toho důvodu, že dosud GFŘ poskytovalo žalovanému nepravdivé informace, které se však v soudním řízení žalovaný dozví, protože se nebude moci schovávat za GFŘ a bude nucen přezkoumat celé daňové řízení.
17. Daňový informační systém ADIS trpí vadami, které znemožňují jednat podle zákona a nutí správce daně falšovat data počítačového systému. K tomu žalobce dodal obsáhlou úvahu týkající se systému ADIS a jeho ceny, neschopnosti dodavatele systému ADIS, neschopnosti úředníků, neschopnosti „nejvyššího vedení, které se nasomruje do vývoje systému, aby se nezjistilo, že je k ničemu“, označování všech osob spojených se správcem daně za diletanty, nebo stavu finanční správy, který žalobce označuje za „teror diletantů“. Významný vliv na osvobození od daně mělo, že žalobcovy pozemky nebyly vedeny v systému ADIS.
18. Podle žalobce by měl žalovaný při prověření zákonnosti rozhodnutí uvést veškeré zjištěné vady, nikoliv pouze ty, které se mu hodí. Správní orgány měly zohlednit, zda se v přezkoumávaném řízení nenalézají vady v podobě chybných procesních postupů, zneužitých rozhodnutí správních soudů, chybně použitých důkazů, podjatosti nebo kompetentnosti a morálního profilu úředních osob. Rozsudky NSS, které mají být důvodem zahájení přezkumného řízení, nejsou na tuto věc aplikovatelné.
19. Při rozhodování o zahájení přezkumného řízení správní orgány zatajily množství nezákonných postupů. Žalobce ve skutečnosti nebyl účastníkem řízení o doměření daně, protože předmětem řízení byla zfalšovaná data. Žalovaný postupoval neoprávněně, když jednal, jako kdyby žalobcovo daňové přiznání v systému bylo, ačkoliv tam nebylo; tím žalobci znemožnil seznámit se s podklady rozhodnutí. Při doměření daně postupoval správce daně podle neaplikovatelných ustanovení zákona o dani z nemovitých věcí. Správní orgány překročily rozsah přezkumu podle § 114 odst. 4 daňového řádu, neboť daň byla stanovena podle pomůcek, a proto v přezkumném řízení lze přezkoumat stanovení daně pouze tímto způsobem. V doměřovacím řízení byly nesprávně provedeny důkazy a žalobce se k některým z nich nemohl vyjádřit.
20. V rozhodnutí OFŘ ze dne 31. 5. 2019 je zatajeno, že na většině pozemků se nachází travní porost. V případě pochybností o typu pozemku je nutné přizvat pozemkový úřad, což správní orgány neučinily.
21. Rozdíl mezi výší doměřené daně a výší daně, kterou bude muset žalobce zaplatit po provedení přezkumného řízení, je velmi malý.
22. V řízení rozhodovaly podjaté úřední osoby. Konkrétně JUDr. M. B. U. a Mgr. M. D. nepravdivě poučili žalobce v rozhodnutí ze dne 13. 7. 2022, č. j. MF-9476/2022/3901-3, že je možný souběh správního a soudního řízení, ač vzhledem ke svému právnímu vzdělání museli vědět, že to není pravda. JUDr. M. B. U. rovněž neupozornila v roce 2021 ministryni financí na žalobcův podnět, který ministryni vysvětloval, že ji GFŘ podvádí a že finanční správa je ve špatném stavu. Z toho lze usuzovat, že tato úřední osoba nemá zájem, aby se věc dostala k soudu.
23. V závěru svého podání navrhl žalobce provést rozsáhlé dokazování. Podle žalobce by měl soud vyslechnout úřední osoby finančního úřadu jako utajené svědky, aby se úřední osoby vyjádřily, jak měl správce daně postupovat v roce 2018 při zadávání osvobození od daně do

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

systemu ADIS. Soud by měl dále vyslechnout úřední osobu, kvůli jejímuž pochybení nebyly žalobcovy daňové listy zaneseny do daňového systému ADIS, aby se zjistilo, zda je tato úřední osoba viník, nebo jen oběť diletantství GFŘ. Kromě toho žalobce žádá o „odsouhlasení žádosti o přerušlení soudního řízení ředitelem finančního ředitelství“, protože „formát žádosti je nepodobný ostatním podáním soudu a je podepsán JUDr. Davidem Jerouškem v zastoupení bez osoby zpracoval“. Osoby, jejichž rukou není psán podpis, by měly dostat možnost vyjádřit se, zda vůbec věděly, že jejich jménem někdo jednal. Konečně žalobce navrhl provést výslech devíti svědků, převážně zaměstnanců OFŘ a GFŘ, ale i ministra financí, aby bylo prokázáno obstrukční jednání OFŘ, lhaní v rozhodnutích, zatajení diletantství, teror GFŘ, krytí nezákonného jednání a krytí neschopnosti GFŘ na pokyn nejvyšších představitelů.

IV. Vyjádření žalovaného

24. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s žalobou a navrhl ji zamítnout.
25. Správní orgány jsou vázány zásadou oficiality a nemohly postupovat jinak než nařídít přezkumné řízení, a to i v průběhu soudního řízení. Žalobcovo právo na soudní ochranu zůstává zachováno, neboť žalobce bude moci žalobou napadnout i rozhodnutí vzešlé z přezkumného řízení.

V. Ústní jednání před soudem

26. Ve věci se konalo dne 12. 12. 2024 ústní jednání. Účastníci při jednání setrvali na svých stanoviscích vyjádřených v písemných podáních.
27. Soud při ústním jednání zamítl návrh žalobce na provedení důkazů specifikovaných v doplnění žaloby na str. 10-11 v bodu III, neboť veškeré skutečnosti, které by měl soud zjistit z důkazních prostředků navržených žalobcem, se mívají s předmětem řízení, případně jsou návrhy na provedení dokazování nesrozumitelné. Konkrétně žalobce označil tyto důkazní prostředky:
 - 1) Žalobcovo podání připravené k odeslání OFŘ –žalobce nevysvětluje, co je obsahem tohoto podání, jaký má vztah k tomuto řízení ani jaké relevantní skutečnosti by z něj měly vyplývat.
 - 2) 1., 26. a 29. strana úředního záznamu OFŘ s č. j. xxxxx/23/5100/00460/804325 – žalobce nijak nevysvětluje, co by měl tento úřední záznam obsahovat, jak se vztahuje k projednávané věci, co by měl prokazovat nebo proč žalobce soudu předložil pouze 3 strany z 29 tohoto záznamu.
 - 3) Utajený výslech zaměstnanců OFŘ a GFŘ (jejichž seznam předloží žalovaný) za účelem zjištění, jak měly být žalobcovy nemovitosti v roce 2018 zadány do systému ADIS – zjištění této skutečnosti se mívají s předmětem řízení, v němž se posuzují pouze podmínky pro nařízení přezkumného řízení.
 - 4) Výslech úřední osoby, která svým pochybením způsobila, že žalobcovy pozemky nebyly evidovány v systému ADIS (tuto úřední osobu identifikuje žalovaný), za účelem zjištění, zda je tato osoba viník, nebo oběť diletantství GFŘ – výslech této osoby by neposkytl soudu žádné relevantní skutečnosti ohledně nařízení přezkumného řízení.
 - 5) Výslech blíže neurčených osob s odůvodněním, že žalobce „žádá odsouhlasení žádosti o přerušlení soudního řízení ředitelem finančního ředitelství“, protože „formát žádosti je Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

nepodobný ostatním podáním soudu a je podepsán JUDr. Davidem Jerouškem v zastoupení bez osoby zpracoval“ – tento návrh na dokazování je nesrozumitelný, žalobce neupřesňuje, které osoby by měl soud vyslechnout a proč.

- 6) Výslech sedmi zaměstnanců GFŘ a OFŘ, ministra financí a ředitelky GFŘ za účelem prokázání obstrukčního jednání OFŘ, lhaní v rozhodnutích, zatajení diletantství, teror GFŘ, krytí nezákonného jednání a krytí neschopnosti GFŘ na pokyn nejvyšších představitelů – výslech těchto svědků by neposkytl soudu žádné relevantní skutečnosti ohledně nařízení přezkumného řízení.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
29. Žaloba není důvodná.
30. Přezkumné řízení a podmínky pro jeho nařízení jsou v daňovém řádu upraveny v § 121 a násl. Podle § 121 odst. 1 nařídí správce daně z moci úřední přezkoumání rozhodnutí, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží. Podle § 122 odst. 1 přezkoumání rozhodnutí nařídí správce daně nejbližší nadřízený správci daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Dále § 123 odst. 2 stanoví, že řízení je zahájeno vydáním rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí. Podle odst. 3 tohoto ustanovení je správce daně při přezkumném řízení vázán důvody, pro které bylo nařízeno, a právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí; ve stejném rozsahu může řízení doplňovat a odstraňovat jeho vady.
31. Zmíněné rozhodnutí podle § 121 odst. 1 daňového řádu instančně vyššího správce daně o nařízení přezkoumání rozhodnutí obecně může zasahovat do právní sféry daňového subjektu. Tento možný zásah je způsoben tím, že nařízení přezkoumání rozhodnutí prolamuje právní moc původního daňového rozhodnutí podle § 123 odst. 4 daňového řádu, tj. má odkladný účinek vůči rozhodnutí přezkoumávanému. V důsledku toho nastává v právní sféře daňového subjektu nejistota ohledně výše jeho daňové povinnosti. Tyto důsledky ve svém souhrnu zakládají žalobní legitimaci daňového subjektu podle § 65 odst. 1 s. ř. s., tj. možnost bránit se proti rozhodnutí o nařízení přezkumu soudní cestou (rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2006, č. j. 1 Afs 21/2006-52, a navazující judikatura – např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2007, č. j. 9 Afs 75/2007-80; ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 Afs 35/2013-30, či ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 Afs 17/2016-43).
32. V nyní posuzovaném případě jsou výše popsané podmínky pro nařízení přezkumného řízení splněny. Žalobce je vlastník posuzovaných pozemků, a proto byl i účastníkem doměřovacího řízení (§ 20 odst. 1 daňového řádu ve spojení s § 3 odst. 1 zákona o dani z nemovitých věcí). OFŘ jakožto původce rozhodnutí o doměření daně a rovněž i GFŘ jakožto jemu instančně nadřízený správce daně uznali, že v tomto doměřovacím řízení byl nesprávně aplikován zákon o dani z nemovitých věcí a žalobcovy pozemky mají být osvobozeny od daně. Konkrétně pozemky p. č. x, p. č. x, p. č. x, x, p. č. x evidované na LV č. x v k. ú. C. u L. by měly být osvobozeny od daně podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona o dani Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

z daní z nemovitých věcí, neboť jde o pozemky remízků, hájů a větrolamů a mezi plnicí ekologickou funkcí, pro niž zákonodárce osvobození od daně z nemovitých věcí stanovil, byť jsou pozemky evidované v katastru nemovitostí jako ostatní plocha (osvobození od daně v souladu s rozsudkem NSS ze dne 27. 5. 2021, č. j. 9 Afs 7/2021-31, č. 4214/2021 Sb. NSS, a rozsudkem NSS ze dne 17. 6. 2021, č. j. 10 Afs 8/2021-49). Ze satelitních snímků obsažených ve správním spise plyne, že se na těchto pozemcích nachází remízky, a nikoliv travní porost, jak tvrdí žalobce.

33. A dále pozemky p. č. x a p. č. x vedené na LV č. x v k. ú. C. u L. mají být v určité části výměry osvobozeny od daně podle § 4 odst. 1 písm. l) zákona o dani z nemovitých věcí, jelikož se jedná o veřejně přístupné prostory s veřejně přístupnou účelovou komunikací (osvobození od daně v souladu s rozsudkem NSS ze dne 17. 6. 2021, č. j. 10 Afs 8/2021-49, a rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 21. 2. 2020, č. j. 52 Af 53/2019-44).
34. Tyto důvody zahájení přezkumného řízení a názory vyjádřené v napadených rozhodnutích pro vedení přezkumného řízení určují rozsah následného přezkumu podle § 123 odst. 3 daňového řádu, který stanoví, že správce daně je při řízení vázán důvody, pro které bylo nařízeno, a právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí; ve stejném rozsahu může řízení doplňovat a odstraňovat jeho vady. Žalobce se tedy mylí, že by se mělo v přezkumném řízení přezkoumávat pouze použití pomůcek. Ustanovení § 114 odst. 4 daňového řádu, na které žalobce odkazuje a které stanoví, že směřuje-li odvolání proti rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek, zkoumá odvolací orgán pouze dodržení zákonných podmínek použití tohoto způsobu stanovení daně, jakož i přiměřenosti použitých pomůcek, upravuje postup v odvolacím řízení, nikoliv v řízení přezkumném. Kromě toho napadená rozhodnutí se zabývala pouze splněním podmínek pro nařízení přezkumu, nikoliv přezkumem samotným.
35. Přezkumné řízení vyústí ve vydání samostatného správního rozhodnutí, proti kterému se žalobce bude moci bránit, a to včetně správní žaloby. Jeho právo na přístup k soudu a spravedlivý proces tak zůstane zachováno.
36. Žádnou další vadu, pro kterou by se mělo vést přezkumné řízení, správci daně v rozhodnutí o doměření daně neshledali. Žalobci bylo v doměřovacím řízení umožněno, aby se seznámil se zjištěnými skutečnostmi, vyjádřil se k nim a případně navrhl provedení dalšího dokazování. Další obecná tvrzení o vadách, jako jsou chybné procesní postupy nebo zneužitá rozhodnutí správních soudů, žalobce nijak nekonkretizuje ani nepodkládá žádnými důkazy. Podklady, ze kterých žalovaný a GFŘ při rozhodnutí o nařízení přezkumného řízení vycházely, jsou součástí správního spisu a jedná se o podklady, se kterými byl žalobce seznámen již v předchozím, doměřovacím řízení, z něhož vzešlé rozhodnutí napadl správní žalobou u Městského soudu v Brně. Žalobcovy polemiky o nefunkčnosti daňového informačního systému ADIS nejsou ničím podloženy a z obsahu spisu neplyne, že by rozhodnutí o doměření daně mělo být vadné z důvodu nefunkčnosti tohoto systému. Správci daně pouze uznali, že informační systém původně z důvodu pochybení úřední osoby neobsahoval informaci, že je žalobce vlastníkem posuzovaných pozemků, proto později správce daně žalobci daň doměřil, jakmile tuto skutečnost zjistil.
37. Žalobce nemá pravdu, že by s provedením přezkumného řízení musel souhlasit. Správa daně je obecně postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady (§ 1 odst. 2 daňového řádu) a při kterém správce daně postupuje v souladu se zákony a jinými právními předpisy (§ 5 odst. 1 daňového řádu). Přezkumné řízení bylo nařízeno podle § 121 Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

odst. 1 daňového řádu právě z důvodu, že rozhodnutí o doměření daně bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. Přezkumné řízení je dozorčím prostředkem, který podle judikatury slouží k ochraně objektivního práva a který může být vykonán i proti vůli účastníků řízení (rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2006, č. j. 1 Afs 56/2004-114, č. 1113/2007 Sb. NSS). Správci daně zároveň postupují v souladu se subsidiaritou správního soudnictví a prostřednictvím přezkumného řízení odstraní, popř. změní, vadné rozhodnutí ve správním řízení, tj. rychlejší a hospodárnější cestou než prostřednictvím soudního řízení. Navíc tak správci daně postupují v žalobcův prospěch.

38. Soud se v tomto řízení nebude zabývat žalobcovou argumentací namířenou proti postupu správců daně v doměřovacím řízení (z něhož vzešlé rozhodnutí je předmětem přezkumu v řízení vedeném Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 31 Af 2/2023). Řízení doměřovací a řízení přezkumné (tj. dozorčí) jsou odlišnými dílčími řízeními podle § 134 odst. 3 daňového řádu. Z právní úpravy přezkumného řízení popsane výše plyne, že v nyní přezkoumávaném řízení rozhodovali správci daně pouze o tom, zda bude podle § 121 odst. 1 daňového řádu nařízeno přezkoumání rozhodnutí, tj. zda bylo rozhodnutí o doměření daně z 31. 5. 2019 vydáno v rozporu s právním předpisem. Soud se proto nebude zabývat žalobcovými námitkami mířenými proti doměřovacímu řízení. Pro rozhodnutí není relevantní ani to, kolik činila původně stanovená daň oproti dani, která by nově měla být stanovena.
39. Soud konečně nesouhlasí s žalobcem ani v tom, že by ve věci rozhodovaly podjaté úřední osoby. Žalobce namítá, že JUDr. M. B. U. a Mgr. M. D. jsou podjatí zaprvé proto, že v rozhodnutí ze dne 13. 7. 2022, č. j. MF-9476/2022/3901-3 (rozhodnutí o žalobcově odvolání v řízení o doměření daně za zdaňovací období roku 2016) žalobce nesprávně poučili o možném souběhu přezkumného a soudního řízení, a zadruhé proto, že JUDr. B. U. neupozornila v roce 2021 ministryni financí na žalobcův podnět, který ministryni vysvětloval, že jí GFŘ podvádí a že finanční správa je ve špatném stavu; z toho lze usuzovat, že tato úřední osoba nemá zájem, aby se věc dostala k soudu. Soud tuto námitku nepovažuje za důvodnou, protože údajné nepravdivé poučení se odehrálo v jiném správním řízení, z něhož vzešlá rozhodnutí nyní nejsou předmětem přezkumu. Dále žalobcova námitka ohledně podnětu adresovanému ministryni financí je nekonkrétní. Žalobce neupřesňuje, čeho konkrétně se podnět týkal, v jakém řízení ho podal, ani tento podnět soudu nepředložil.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Soud závěrem shrnuje, že žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Podmínky pro nařízení přezkumného řízení jsou v tomto případě splněny. Původní rozhodnutí o doměření daně bude zrušeno, popř. změněno, ve prospěch žalobce tak, že část žalobcových pozemků bude osvobozena od daně z nemovitých věcí. Důvodem je, že správní soudy oproti původnímu právnímu názoru správců daně zaujímají právní názor, že některé žalobcovy pozemky splňují podmínky pro osvobození od daně. To znamená, že původní rozhodnutí o doměření daně bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.